

Moskwa rahvas essi omma lina pallama panniwa eddimätsesi määrato Wennerigi piriisi pärrametseni Wennerahwa sõame kättetasumise waimusti pallama läggüsiwa, nidade et sesi kuulsast niuk uhkest Pranzuse wäest, mes Bonapart sure „trälliga ja trummi-, willepälliga“ sissetoi, surembat middake pärra es ja nink perremees essi suud silmad häbbi täüis peotawwe rahwaga „sõa tärrast ruttas ja koddõ pole tõttas. Ja „hophophophoy kiruti läts tullist te neil widuti, et „mees ja hobben puhhus, tuld kabja rawwast wuhhus!“ Kui Bonapart Saksamaalt läbbilendas, olli Preiſſima sõawäggi tedda jo wastawõtman nink mitma mu Saksama Würsti heidiwa Preiſſima Kuningaga ütte nõuwo nink meie Keiser lähbat omma sõawäkke ka pärra. Pranzumaalt tulli wastne sõawäggi Bonapartile appi nink koggona Saksama kõllas neist mitmist lahinguist, mes nüüd jälle wäljatulliwa, nink meie Barklai olli iks tõistega ütten platsi pääl, kos ennege wainlasega teggemist olli, ke ni kui jannes hurte een süna ja tänna kargas nink siist ja säält wopfi saije, seni kui ta walmis olli. Ütte käewärre olli suretükki loot lahingun Barklaile jo ärrawõtnu, ent segipärrast es kisse temma henda taggasi, kos tedda wajja olli, nink et ta kiik, mes ta eale ettewõt, sure tarkusega nink tähhelepandmisega om tällitanu, sedda wõip parhilla ke weel ei mitte ütfinda temma ärwotähtidest, enge ka temma wastnäust ärratutta. Sesi awalik om, et jo mehhe näust ärratunnus, mes lomu ehk felti temma om! Kui Bonapart kigilt poolt lähna olli sanu, läts Barklai Wenne sõawäega, mes Keiser Aleksander essi omma wallitsuse älla olli wõtnu, õkwa Pranzma pälina, mes Pariisi linas kutsutas.

Suur Keiser es jätta ka Barklaile temma suri tekku nink temma sõnnawõtliko meelt tassumata, nimmit tedda üllembas kindralis üle kige Wennerigi sõawäe nink tõst tedda nink temma ihho suggu Würsti järje päle (1815).

Ka wõera ma Kuninga nink Würsti ärwustiwa sedda kuulsat Wenne kindrali nink ehhiwa temma rinda omme ärwotähtidega.

Kui se suur Pranzuse sõdda otfa olli sanu, sis olli ka Barklai päiwa tö siin ilman ärratettu. Sõan es olle temma ommast terwusest surembat luggu widanu, ent nüüd olli ka jõud ni ärralõpnu, et ta Keisri lubbaga Saksamale reisis süttitajast lättest abbi otsma. Ent temma es ka pärralegi! Te pääl, Preiſſimaal, Justerburgi linan olliwa temma ellopäiwa täüis sanu nink kuts Jummal tedda 14. Mail 1818. ärra, taiwan rahho assent wõtma, mes kige ilma aaw nink surus temmale siin ma pääl es olle jõudnu walmistada. Koolja todi esamale taggasi nink hengap Jöggeweste mõisan, Helme kihhelkunan. Siina om üts wäga illus kabbel ehhitetu nink puhma nink lilli ümberzõri istutetu. Üts atstawtu soldat om mõisawannembide kullu pääl kabbeli üllekaejas pantu nink kaep pärra, et kiik kõrra pärrast om. Siin kabbelin omma parhilla weel kats uhket kirsto tuld rietega nink tuttidega nink källi sammetiga ehhitetu nätta, üts Barklai kirst, tõine temma prõwwa kirst. Wajja pärrandus jäije ainfa pojja kätte, ke parhilla ke weel ellap.

Wanna õnnis Barklai olli omma tallorahwa wasta üts wäga hä nink armolik mõisaber, nink kes tedda näggi omma mõisan ni lahkeste nink armolikult omma rahwaga jutto ajawat, es olles tõtteste mitte usknu, et se pididi sesamma suur kindral ollema, kelle wallitsuse al mitto ja mitto tuhhat sõamehhe nink päliko saisiwa, nink kelle nimmi Pranzuse sõan ni kulus olli, et Bonapartilge pallaw saije, kui tõine ta kännul olli.

Sedda wastkujjo, mes siin Tartõ linan saisy, omma kiik ne päliko, kea Barklai wallitsuse al omma olnu, Keisri lubbaga lastnu wallada nink seddawisi wäljaehhitada, kui teie tedda näete ehhitetu ollewat. Se kiwi, kellest sammas om tettu, todi